శరత్ చెప్పిన కథలు

తెనిగింపు: సొంఠి శివరావ్ బొబ్బిలి

శ్మశానంలో సంబరం

నరేంద్రదేవ్ గారింట్లో ఓనాడు శరచ్చంద్రుడు టీ తాగుతున్నాడు. రకరకాల అచ్చట్లూ, ముచ్చట్లూ పిచ్చాపాటిగా చెప్పుకుంటున్నారు. ఆసందట్లో ఇంద్రనాథుడి తాలూకు చొరవా, సాహసం ప్రసక్తి వొచ్చింది.

"అబ్బో, ఆ యింద్రనాథుడు, అంటే మనరాజా, ఎంత చొరవైనవాడను కున్నారు! అతనితో ఓకంచాన తిని ఓ మంచాన పడుకున్న నాబోటిగాళ్ళకే తెలుసుండాసంగతి! మేమంతా ఎక్కడైయితే బెదిరి బేజారెత్తి పారిపోయే వాళ్ళమో, అక్కడ తను పీఠంవేసుక్కూచునేవాడు. భయమనేమాట అసలతని జీవితంలోనే యెరగడంటే నమ్మండి. ఇంతకూ అతనిగుండె ధైర్యం యెలాంటిదో చిన్నకథ చెప్తా వినండి", అంటూ యిలా ఆరంభించారు తమ కథని శరత్ బాబు—

"నే నెప్పుడూ రాజాకి కుడిభుజంలా వుంటూండేవాణ్ని అవసరమొచ్చినప్పుడల్లా నన్ను రాజా పిలుస్తూనే వుండేవాడు. ముఖ్యంగా శవాన్ని శ్మశానానికి మోసుకు పోవడమంటే ఒక్కరివల్ల అయ్యే పని కాదుగా మరి! అందుకని తిరుచు యీ పని కోసరం నే నతనివెంట వెళ్తూ వుండాల్సొచ్చేది.

ఆ దఫా కాళీపూజ జరిగిన మర్నాడే మామయ్యగారి ఊరి దగ్గర గొప్ప తిరణాళ జరుగుతోంది. కలకత్తానించి గొప్ప గొప్ప భక్తులంతా వొచ్చారు. ఆ చుట్టుపట్లవున్న క్షేత్రయాత్రికులంతా సంబరం చూసేందుకు విరగబడి మరీ వొచ్చారు. నేను కూడా ఓ మూల కూచుని ఆ తిరునాళ్ళని తిలకిస్తున్నా. అసమయానికల్లా మరెక్కణ్ణుంచి వూడిపడ్డాడోగాని, రాజు ఒక్క గంతులో గభాల్న వురికిపడి, "ఊఁ-పదపోదాం," అన్నాడు.

అంతే. ఇహ నోరు మెదపకుండా లేచి బయటికొచ్చాను. అవతలి వీధి మొగదల తారాపదుడున్నాడుగదూ! పాపం వాళ్ళబ్బాయి కలరా పట్టి చచ్చిపోయాడు. పసిపిల్లాడు; మూడేళ్ళుకూడా వుంటాయో లేదో! ఎన్నో తంటాలు పడ్డారుకానీ బతకలేదు. ఒక్కడే కొడుకు. ఆ కొడుకుచూస్తే యిలా అన్యాయంచేసి వెళ్ళిపోయాడు. తీరా కలరా రోగి శవం. దాన్ని పట్టుకుని తారాపదుడూ, ఆయన భార్యా పిచ్చెక్కిన వాళ్ళకి మల్లే కుయ్యో, మొర్రోమని మొత్తుకుంటూ యేడుస్తున్నారు. ఆ శవాన్నింకా అక్కడుంచామంటే యేం ముప్పం వొస్తుందో చెప్పలేం. అందుకని ఏదేమైనాసరే శవాన్ని యీ క్షణమే శ్మశానానికి తీసుకెళ్ళిపోవాలి. ఆ వీధిలో వుండే వాళ్ళంతా సంబరం చూసేందు కెళ్ళిపోయారు. వీధివీధంతా ఖాళీ. నువ్వేలాగయినా రావాలిస్మీ" అన్నాడు రాజా.

మరేమీ మాట్లాడకుండా రాజుతోబాటే వెళ్ళిపోయాను. సంబరంచూసే సరదా అంతటితో సరిపోయింది.

తారాపదుడికీ, ఆయన భార్యకీ నానువిధాలా నచ్చజెప్పి, ఆ పసికందు శవం పట్టుకుని మేం యిద్దరం శ్మశానానికి బయల్దేరాం. అప్పటికి రాత్రి సుమారు ఒంటిగంటపైగా దాటివుంటుంది.

"రాజా, ఓలాంతరెక్కడయినా సంపాయించి పట్టుకొస్తే బావుంటుందేమో!" అన్నా బిడుకు బిడుకులాడ్తూ.

"వొద్దూ—లాంతరూ లేదు గింతరూ లేదు. ఇంత అర్ధరాత్రికట్లా దానికోసం యెక్క వెళ్ళతుంటాం. ఎవరు మాత్రం యి వద, నా దగ్గర అగ్గిపెట్టుంది. అంత సరమైతే చూసుకుందాంలే" అ రాజా.

నేను మళ్ళీ మాటాళ్ళేదు. ఆ అ శవాన్ని భుజంపై వేసుకుని రాజా నడిచి వెళ్తుంటే, నేనతనివెనక మనకుండా బయల్దేరాను.

శ్మశానమేమో గంగానది వొడ్డు అదెంత పెద్దదనుకున్నారు! దాని చెప్తుంటేనే గుండెలాటికి యిప్పుడు కూడా. పగలు సైతం జ శ్మశానంవైపు వెళ్ళడమంటే జంగ బేజారెత్తిపోతారు. దానిచుట్టూ చూసినా చాలా దవ్వుదాకా వూరు వాడగాని, చిన్న కొంపగాని యేదీ కయినా లేదు. అంతా యిసకమయం. డక్కడ ఒకటో, రెండో ఖర్జూరం ముళ్ళ గుబుర్లూ మాత్రం అవుపిస్తాయి.

శ్మశానం మధ్యనే ఓ చిన్న శవాల్ని తీసుకొచ్చే వాళ్ళంతా ప్పుడుగాని, వానప్పుడుగాని ఆ పాక వొచ్చి కూచుంటారు. ఈ మొస్తరుగ యెంతో భయంగా వున్నప అదంటే కల్లకాటికన్న కల్లమాలిన ఆ వూరి వాళ్ళందరికీ. అదేమో దె కొంపట. రాత్రుళ్ళ సంగతలా వుం పట్టపగలు యెవరైనా తోడు లేక వొంటిగా వెళ్ళాలంటే, అటు క మాపేంగుక్కూడా భయపడ్తూంటారు

రాజా మాత్రం యిలాంటివేవీ చెయ్యడు. ముందతనే తిన్నగా ఆ పా అడుగు పెట్టాడు. నేను కూడా అతడి కాలే లోపలి కెళ్ళానుగాని, నా వొళ్ళు అదుపులో లేదప్పుడు; నా కాళ్ళకూ-

ఇంటి గొడవలు

ఉపాధ్యాయుడు: "మన వివేచన ఉంది; జ్ఞానం ఉం కనుక మనం పశువులం కాదు

గోపీ: 'మరి మనమం పశువులలోంచే వచ్చామని న నాన్నగారు ఎప్పుడూ చెబుత ఉంటారెంచేతండీ.'

ఉపాధ్యాయుడు: 'ఒకే వి యింటి గొడవలు క్లాసు తీసుకురాకు ఎప్పుడూ'

సుఖ జీవిత సేవ

భారత "సిద్ధ వైద్య మహిమ" మన దేశ సిద్ధుల సాటిలేని కీర్తికి ఒక తార్కాణము.

"మేల్ మాయిల్ మందు"

ప్రపంచములో ప్రఖ్యాతి గాంచిన మేహ, కుష్ఠురోగనివారిణి భయంకరమైన మేహ వ్యాధివల్ల కష్టపడువారలకు పునర్జన్మమిచ్చు అద్భుత సంజీవి మేహరోగ నివారణ మూలికా లేహ్యము.

డా॥ కే. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచారి & సన్సు,

5/22, మేల్‌మాయిల్. (P. O.) (N. A. Dt.) S. India.

నమ్మకమైన నంజనగూడు కుటుంబ ఔషధములను వాడుడు.

నంజనగూడు పండ్లపొడి

తీపి, ఉప్పు ప్యాకెట్లు.

సకల పండ్లవ్యాధులను ఆపి, మాన్పు

బి.వి.యల్. 61. నంజనగూడు పండ్లపొడి (డబ్బి)

శ్రీకర కస్తూరి మాత్రలు — పిల్లలకు, పెద్దలకు శ్రేష్ఠమైన సంజీవి.

కర్మ — (గోరోజన మాత్రలు) పసిపాపలకు.

బాలక్స్ — విరేచన మాత్రలు పెద్దలకు పిల్లలకు.

జ్వరేగ్ — సకల జ్వరములకు.

కాలరెక్స్ — అతిసారము, కలరాకు.

జిన్‌జిప్ — జీర్ణవృద్ధికి, పిత్తశాంతికి.

స్వాభావిక, పరిశుద్ధ యూనికార్న్ తేనె

సోల్ ఏజంట్లు: యునైటెడ్ కన్సర్న్, 54. పండరు వీధి, మద్రాసు-1.

శాఖలు : విజయవాడ, హైదరాబాదు, (స్టాకిస్టులు కావలెను)

పూవు మీ అదృష్టం చెప్పగలదు

మీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోవునదిన్నీ, మీ సరియైన దర్శనుసరించిన్నీ మీరు తెలుసుకొనగోరినట్లయితే ఒక పోస్టు కార్డుపైన మీకు యిష్టమగు ఒక పువ్వుపేరున్నూ, మీరు వ్రాయు తేదీ, వేళ వివరములున్నూ, మీ సరియైన చిరునామా యున్నూ వెంటనే వ్రాసి పంపండి.

జ్యోతిష శాస్త్రములోని రహస్య గణితము మూలముగా మేము గుణించి, మీరు కార్డు వ్రాసిన తేదీలగాయతు 12 మాసములలోను మీయొక్క అదృష్టము, లాభనష్టములు, జీవితమార్గము, ఏ వ్యవహారములో మీకు జయము కలుగునో, మీ ఉద్యోగం విషయంలో మంచిచెడ్డలు, మార్పులు, ఆరోగ్యవిషయము, పరదేశగమనము, తీర్థయాత్రలు, వివాహము, స్త్రీసుఖము, సంతానము, నిధినిక్షేపములు, లాటరీ, అకస్మాద్ద్రవ్యలాభము పొందుటకు వానినిగురించి స్పష్టముగా మాసవారీగా వ్రాసి రు. 1-4-0 లకు మాత్రము వి. పి. గా పంపగలము. (వి. పి. చార్జీలు ప్రత్యేకం) దుష్టగ్రహము లేవయినా వున్న యెడల శాంతిచేయు విధానంకూడా తెలుపగలము. వివరములు మా పూచీపైన పంపబడును. మేము పంపిన ఫోరకాస్టు మీకు తృప్తిగా నుండనియెడల సొమ్ము వాపసు చేయబడును. ఒకసారి పరీక్షించి చూడుడు. మీ అడ్రసు ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

Pt. DevDutt Shastri, Raj Jyotishi (WP-13) Jullundur City.

శ్మశానంలో సంబరం

లకూ ఏవో మేకులు దిగ్గొట్టినట్లయిపోయింది. అయినా రాజా దగ్గరే వున్నాడు. అందుకే ఆ మాత్రమైనా నిలబడగలిగాను.

అరుగుమీద శవాన్నుంచి-"అబ్బా, చాలా సేపయింది బీడీతాగి; అందుకని ఓ దమ్ము కొట్టేస్తాను ముందు" అన్నాడు రాజా.

ఒకపక్క గుండె బెదురుతో శేల మాపులు చూస్తూ నే నక్కడే చతికిల బడ్డాను. అంతలో ఆ చీకటి తెరల్లోంచి ఎక్కణ్ణుంచో సన్నటి గొంతు గంభీరంగా విని పించింది. "ఆ చేత్తోనే నాకూ ఓ బీడీ ఇస్తారా?" అంటూ.

ఇక చూసుకోండి నా భయం! ఒక్క అరుపుతో లేచినుంచున్నాను. కాళ్ళు తేలి పోతున్నాయి. కంటిరెప్పలు క్రింద వాలడం లేదు. వెంట్రుకలన్నీ నిక్కబొడిచాయి. వొళ్ళంతా చెమట్లు కమ్మింది. గుండె గడియారం ముల్లులాగ గబగబా కొట్టుకుంటోంది.

"ఎవరది?" అన్నాడు రాజా నిర్లక్ష్యంగా

"నేను" ఇదీ జవాబు.

"నేనంటే ఎవరు?" అంటూ రాజా చప్పున అగ్గిపుల్ల తీసి వెలిగించాడు.

ఆ వెల్తుర్లో పాక అంతా కలయజూశాం. మా పక్కనే మురికి జీరిపోయిన చిన్న పరుపు వేసుకుని పడుకున్నదో మనిషిలాంటి ఆకారం. ఆపాదమస్తకం దుప్పటి కప్పు కున్నాడు.

రాజా బాగా పరకాయించి చూసి—"ఇదవిటోయ్ ఇది మరీ గమ్మత్తుగా వుంది. ఎవరిదో శవంలా వుందిలే!—ఎవరో పాపం కాల్చేద్దామని తీసుకొచ్చి ఎందుకో యిలా వొదిలిపెట్టి పోయారు. ఒకవేళ కర్రలు-గిర్రలవీ తెచ్చేందుకెళ్లారో యేమిటో మరి!" అన్నాడు.

వెంటనే వినిపించింది మళ్ళీ అదేగొంతు. "నేను శవాన్ని కాను. బ్రతికేవున్నా నయ్యా బ్రతికేవు-న్నా-ను."

ఇది వినగానే నాకసలు మరీ వూపిరాలేదు. రాజా చేతుల్ని నొక్కి యేదో చెప్పాలనుకున్నా కాని నోట్లో వున్న పళ్ళన్నీ బిగుసుకుపోయినట్టయింది. దాంతో మరి నోరెత్తలేకపోయాను.

రాజా కివేవీ లెక్కలోకిరావు. అందుకని వెంటనే అతనంటున్నాడు. "అయితే యింతకూ నువ్వెవరివయ్యా?" అంటూ గట్టిగా అడిగాడు.

అగ్గిపుల్ల పూర్తిగా కాలిపోయింది. రాజా మరొకటి వెలిగించాడు. ఆ దుప్పట్లోంచి మళ్ళీ అదేగొంతు వినిపించింది.—

"నేను గంగా యాత్రికుణ్ణి బాబూ."

రాజా మరి కొస్త ముందుకెళ్లి ఆ దుప్పటి

ఆయు కొంచెం లాగాడు. ఇంచుమించు యౌవనస్థుల్లా పండుముసలాయన మా వేపు రెప్పవెయ్యకుండా మరీ చూస్తున్నాడు. మొహంపైని మృత్యుచిహ్నాలు మచ్చుకయినా లేవు.

రాజు వెంటనే మరో బీడీ వెలిగించి ఆ ముసలాయన నోట్లో వుంచాడు. అతగాడు మాంచి జోరుగా ఓ దమ్ములాగి, "ఆహా, ఎన్నాళ్ళకు తరించిందినాయనా, నా జన్మ. ఆఖరికి మీరు దేవుళ్లాగ వొచ్చి రక్షించారు. ఈపూట ఒచ్చి చానాళ్ళయింది. నోరువిడిచి అడిగినా ఒక్కరూ చిన్న బీడీపీక యిచ్చిన పాపాన పోలేదు. అంత పిసినారివాళ్ళు" అన్నాడు.

ఇహ రాజు ఆ ముసలాయనతో మాటలకి లంఘించుకున్నాడు. "ఇంతకూ మీదేవూరో చెప్పావు కాదు. నీతో ఎంతమంది కొచ్చారు? వాళ్ళంతా యేమయ్యారు? మరిక్కడ చిక్కుపడ్డావేం? ఏవిటో యీ వైనం కాస్త వివరంగా చెప్పు తాతయ్యా" అని అడిగాడు రాజు.

"ఏం చెప్పను నాయనా, ఇక్కడికో అప్పుడే మూడో నాజు. కాని రోజుం తంటాలుపడ్డాం బాబూ, తం రాకుండా వుం

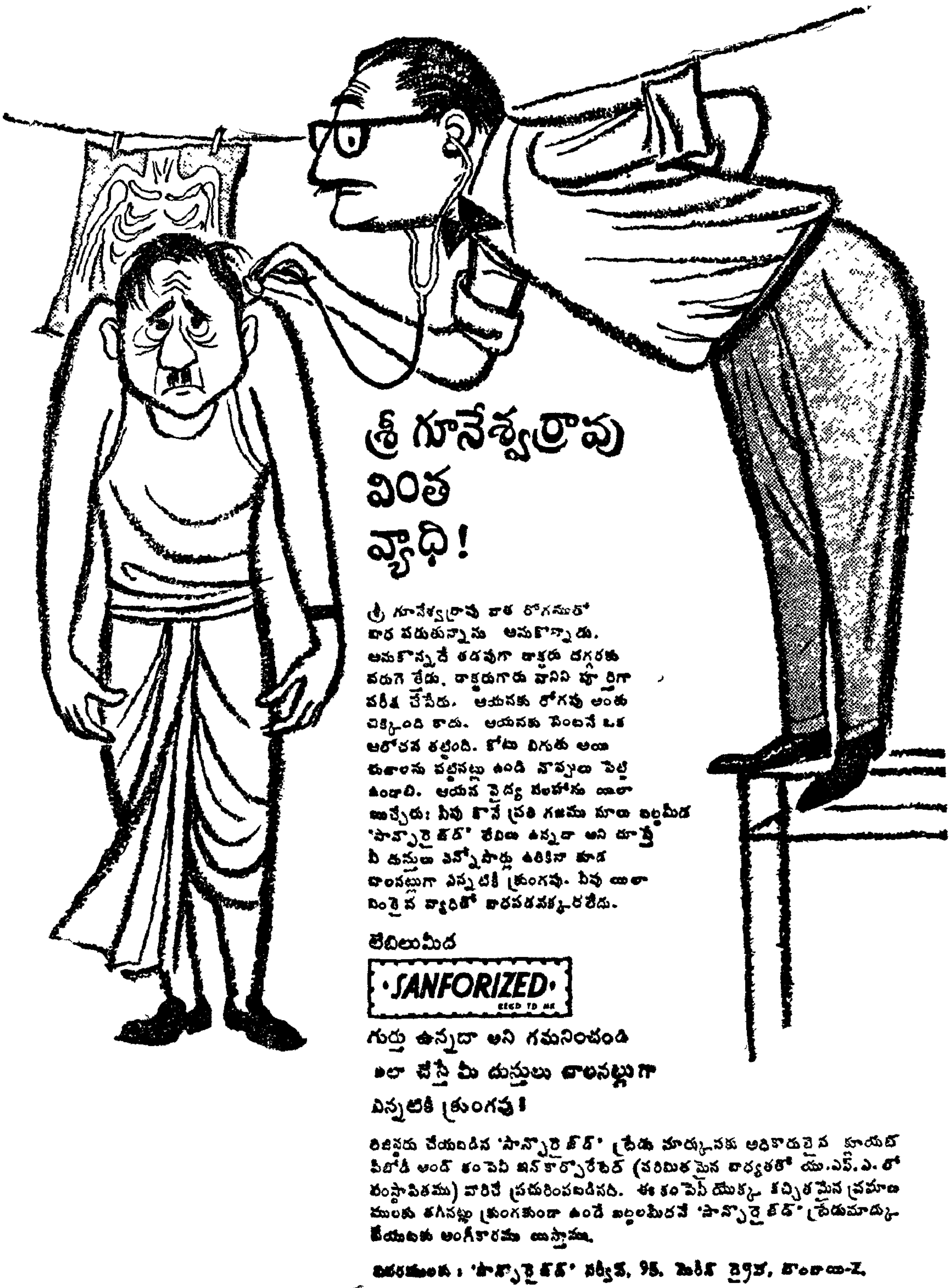

సరియైన సహవాసి

టాటావారి యు డి కొలోన్... స్త్రీ పురుషులు ఉభయులకూ పరిశుభ్రపరచుటలో దివ్యమైనది... దాని మనోహ్లాదకరమైన చల్లదనము మిమ్ములను హాయిగానుంచును.

టాటావారి యు డి కొలోన్ సోపు—దాని గుణమునకు తగిన పరిమళముగలది...

దాని తాజాదనము చెడకుండా నిలవుండుటకై ప్రత్యేక బంగారు రేకు కాగితపు రేపర్లో ప్యాక్ చేయబడినది.

ఇవి టాటా ఉత్పత్తులు—కనుక ఇవి మంచివని మీకు తెలియును

శ్మశానంలో సంబరం

తాతలూకు ఇద్దరు మనవరాళ్ళూ, మరొకాయనా నన్నిక్కడికి తీసుకొచ్చారు. వాళ్ళు ముగ్గురూ కాశీలోనే వుండేవాళ్ళు. కలకత్తా నుంచి ఎవరో భక్తబృందం భజనలు చేసుకుంటూ వొచ్చారట. ఇందాకే వాళ్ళలా వెళ్ళారు. నాకు చావేమో వేగంగా రాకుండా వుండెట. అందుకని వాళ్ళు నాపైని మహారుసరుసలాడుతున్నారు. చచ్చేవాడెలాగూ అక్కడే చావనీ అని యీ ముసలాణ్ని మీదకెక్కించుకు తీసుకొచ్చాం. ఇక్కడ చూస్తే యీ గంగానది గాలితగిలి ముసలిపీనుగ మళ్ళీ దుక్క తన్నుతున్నాడు. చావసలు ముచ్చటైనా వొచ్చే సూచన్లు లేవంటూ మూలుక్కుంటారు. నాకేం తెలుసు నాయనా యీ గొడవలన్నీను; నేనెప్పుడు చస్తానోయేమిటో అసలు గంగాయాత్రికులుగా వొచ్చేవాళ్లు తిరిగి యింటికెళ్లకూడదటగా!" అన్నాడా ముసలాయన.

"ఎవరు చెప్పారు తాతా తిరిగి వెళ్లకూడదని? నిన్ను చూస్తుంటే ఇప్పుడప్పుడే చచ్చేట్టు లేవు. మంచి ఆరోగ్యంగానే అవుపిస్తున్నావు మీ ఇల్లెక్కడ చెప్పు. ఇప్పుడే దిగబెట్టి వస్తా. లేకపోతే యింటికి మళ్ళి రాకూడదని నిన్ను తీసుకు పోయేందుకొచ్చారే పెద్ద మనుషులు—వాళ్లు ముగ్గురూ నీ గొంతుక మడి పిసికి నీ పని పట్టేస్తారు జాగ్రత్త" అన్నాడు రాజు.

"నువ్వు చెప్పింది నిజమే నాయనా, చాన్నాళ్ళబట్టి మా వాళ్ళిలాగే బెదిరిస్తున్నారు. ఏదో వొంటిగా చూసి ఎప్పుడో ఒహప్పుడు వాళ్ళు నా పీక పిసికేయక మానరు" అన్నాడా ముసలాయన.

అప్పుడు రాజు అతగాడికి ధైర్యం చెప్పి—"సరే తాతా, ఇక ఫర్వాలేదులే. భయపడకు. మా పనేదో ముందు పూర్తికానీ. తర్వాత నిన్నిక్కణ్ణుంచి తీసుకెళ్తాం. ఈ రాత్రికి మా యింట్లోనే వుందువుగానిలే. రేపుదయం మీ ఇంటికి దిగబెట్టేస్తాం" అన్నాడు.

తర్వాత తారాపదుడి తాలూకు అబ్బాయిని పాతిపెట్టేశాం. రాజు గంగలో మునిగి స్నానాదులు ముగించుకొచ్చి ఆ ముసలాయన్ని లేవదీసి తన భుజంపైని వేసుకున్నాడు. అతగాడి దుప్పటీ, బిచాణా పట్టుకోమని నాకప్పజెప్పాడు.

ఇంతకుముందిక్కడికొచ్చేప్పుడెలా వొచ్చామో, వెళ్ళేప్పుడూ అలానే వెళ్ళిపోయాం. రాజు ముందు నడిచి వెళ్తున్నాడు. అతని భుజాలపైని ముసలాడున్నాడు. వాళ్ళ వెనక దుప్పటీ, పరుపూ పట్టుకుని నే బయల్దేరాను.

మామయ్యగారింటికొచ్చి చూశాను. సంబరం యింకా అక్కడ సాగుతూనే వుంది." ★